

Aby w pełni zrozumieć pojęcie - „Prosument” należy zestawić go z bliskoznaczną definicją konsumenta. Definicja pierwszego została umieszczona w ustawie o odnawialnych źródłach energii (OZE) z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1579) „ustawa o OZE”, zaś drugiego w ustawie kodeks cywilny z dnia 23 kwietnia 1964 (Dz. U. z 2016 r., poz. 380,585) „kodeks cywilny”.

Zgodnie z brzmieniem art. 2. pkt. 27a ustawy o OZE, za „Prosumenta uważany jest odbiorca końcowy dokonujący zakupu energii elektrycznej na podstawie umowy kompleksowej, wytwarzający energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji w celu jej zużycia na potrzeby własne, niezwiązane z wykonywaną działalnością gospodarczą regulowaną ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”

Powyższa definicja rozszerza grono podmiotów, które będą mogły skorzystać z preferencyjnego systemu rozliczeń w postaci opustów, a także z dodatkowych preferencji administracyjnych na etapie inwestycyjnym i operacyjnym.

Zgodnie z nowym systemem, prosumenci będą mogli rozliczać się z zakładami energetycznymi na zasadzie tzw. opustów. Za każdą kWh energii wprowadzoną do sieci operatora prosument ma uzyskać prawo do odpowiedniego rabatu na energię pobieraną z sieci. Rabat ma dotyczyć opłat zmiennych na rachunku za energię, a więc ceny energii i kosztów dystrybucji, nie obejmie jednak opłat stałych (opłaty OZE czy opłaty przejściowej, której wysokość dla gospodarstw domowych teraz istotnie wzrosnie).

Warto podkreślić, iż wyżej wskazana definicja nie obejmuje przedsiębiorców, którzy chcieliby zainstalować w swojej firmie mikroinstalację i korzystać z opustów.

Czytając dalej przepisy ustawy o OZE, znajdujemy w art. 40 pkt. 1d. odwołanie do definicji konsumenta, mianowicie „W zakresie nie uregulowanym ustawą do umów o których mowa w ust.1 (umowa o której mowa w art. 5 ustawy- prawo energetyczne czyli umowa sprzedaży i umowa o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowa sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu) lub w art. 41 ust. 19 (świadczenie usług energii elektrycznej dotyczących wprowadzonej do sieci energii wytworzonej w mikroinstalacji przez wytwórcę innego niż prosument a przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się dystrybucją energii odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług dystrybucji określonej w art. 5 prawo energetyczne) w przypadku prosumenta będącego konsumentem w rozumieniu ustawy – kodeks cywilny stosuje przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumentów.”

Zgodnie z kodeksem cywilnym „za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.”

Zestawiając te dwie definicje uzyskujemy pełen obraz osoby Prosumenta. W przypadku, gdy zostanie on zakwalifikowany jako konsument (patrz wyżej), na przedsiębiorcy jak i konsumencie zaczyna spoczywać szereg obowiązków i uprawnień. Ze strony przedsiębiorcy będą to przede wszystkim obowiązki informacyjne odnośnie zawieranych umów, szczegółowo określone w ustawie o prawach konsumenta z dnia 30 maja 2014 r. Dz. U. z 2016 r., poz. 615, 1823 czy ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007 r., (Dz. U. z 2015 r., poz. 184,1618,1634).

Konsument zaś nabywa szereg praw, m.in. prawo do odstąpienia od umowy (14 dni bez podania przyczyny w przypadku zawarcia umowy na odległość lub poza lokalem przedsiębiorcy), prawo do reklamacji czy pociągnięcie przedsiębiorcy do odpowiedzialności z tytułu rękojmi lub gwarancji zgodnie z brzmieniem przepisów kodeksu cywilnego.